

Nagy István

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

027.41

Hely

Idő

"1962"

Személy

Szerző: -----

Bibliográfiák

Cím: -----

SZÁLLJ KÖLTEMÉNY!

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár 113 old.

Forrás: -----

Könyvtáros

(Hely)

1962.

aug.

szám

sége, ízlése, ítélő és íráskészsége tizenhatszorosan heterogénné teszi ezt a könyvet. Néhány általánosan jellemző hibát szeretnék kiemelni. Az ajánlásokból csak homályosan tűnik ki az egyes költők helye a mai irodalom egészében. Mégis valahogy úgy látszik, ha már nagyon a sorok mögött akarunk olvasni, hogy az úgynevezett „problematikus” költők értékesebbek, tehetségesebbek, mint a „halkszavú” alkotók. Az ajánlások nyelve sokszor nem hat természetesen, ez az „intellektuális” primitív nyelv néha bosszantó, néha nevetésre kész: Benjámín „botladozva keresi hangját”, Berda „tollán fénylik minden apróság”, Darázs Endre „többnyire apró részlet megfigyelések sugártörésein át mutatja meg a valóságot”, Devcseri „közérthető nyelven ültette át magyarrá a klasszikus irodalom két nagy eposzát”, „az olvasóban boldogító biztonságérzés lesz úrrá, szinte nem is verseket olvas” — írják Fodor Andrásról, „Simon István... költészete... egyszerű, átlátszó, mint a vízcsepp...”. Egyszerűbb, szerényebb fogalmazással inkább arra kellett volna törekedni, hogy néhány önkéntelenül idekívánczó élettrajzi adattal konkretizálják a költők személyét. Egyes költők élettrajzát fölveszik, másokét nem, így sokan „korlátlanul” lebegnek, mint például Gábor Andor, aki az ajánlás szerint ma is él.

A kiadvány felemás érzéseket kelthet az olvasóban. Célját ilyenformán nem teljesítheti. Ha a szerkesztők a bibliográfiai adatszolgáltatás mellett az ajánlásra több gondot fordítanak, nagyobb tisztelettel viseltetnek a költő és az olvasó iránt, akkor nem lenne féligsikerült ez a könyv, maradéktalanul teljesíthetné feladatát: a mai magyar költészet népszerűsítését, amit ez a költészet nagyon is megérdemelne.

Nagy István

A Szabó Ervin Könyvtár munkatársai ajánló albumot szerkesztettek: Ötvenegy mai magyar költő felszabadulás utáni kötetét ajánlják az olvasóknak, s megpróbálják a költők munkásságát néhány szóval összefoglalni. Áprily Lajostól Weöres Sándorig mutatják be élő vagy nemrég meghalt költőinket, a legjelentősebb fiatalokat is. Egy ajánló bibliográfia értékemért is jelent az olvasók előtt, ezért hiányoljuk Erdélyi József, Nemes Nagy Ágnes, Takács Imre, Pilinszky János munkásságának ismertetését. A könyv legnagyobb értéke a bibliográfiai rész, nemcsak a versszeretők, hanem a költészetrel hivatásosan foglalkozók: kutatók, tanárok, egyetemi hallgatók, középiskolások is felhasználhatják munkájukban, s nem kis segítséget nyújt a könyvtárosoknak is. Majdnem háromszáz tételt tartalmaz ez a bibliográfia a költők nagyobblélegzetű műfordításgyűjteményeivel együtt, bár a válogatás itt is kifogásolható: nem említi például Áprily Anyegin fordítását, Nagy László két bolgár népköltészetgyűjteményét.

Az ajánló album gyengesége azonban éppen ajánlásaiban van. A Füst Milánról, Illyésről, Jankovichról, Kalász Mártonról, Kis Ferencről, Rákos Sándorról írottak közelítik meg a jól használható ajánlásról alkotott elképzeléseinket: azt, hogy a költő legjellegzetesebb tulajdonságait emelje ki; hogy megközelíthető ítéletet mondjon a költő értékéről; hogy érdeklődést keltsen a költő személye iránt. A kötetet tizenhatan szerkesztették, a tizenhat szerkesztő különféle egyéni-